ET GAUDIUM !

XVI. évfolyam 1. szám 2005. március 1. *1.*

A BENCÉS DIÁKSZÖVETSÉG HÍRLEVELE

„A nyitottság, a hídverés a küldetésem…” *

A *Magyar Kultúra Napja* alkalmából *Várszegi Asztrik* pannonhalmi főapátot kiemelkedő közéleti tevékenységéért és az Egyház társadalmi kapcsolatainak erősítése terén végzett eredményes munkájáért a *Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány* fődíjával tüntették ki.

Vallásos családban nőtt fel, mégis megdöbbentett mindenkit, hogy szerzetes akar lenni.

Egy szem gyerek voltam, aki ráadásul jól tanul, szorgalmas. Meglepte a szüleimet, amikor bejelentettem, hogy elmegyek bencés szerzetesnek. Főleg édesapámat viselte meg.

Miért akar egy tizenhét éves kamasz kolostorba vonulni?

Ekkor jutottam el a személyes hitig. Ezután már nem gondoltam másra, mint hogy Pannonhalmára szeretnék kerülni, majd gimnáziumban tanítani.

Imréből miért épp Asztrik lett?

Tizennyolc éves koromban úgy éreztem, hogy közel ezer esztendő után Magyarországon az egyháznak újra kell kezdeni az evangélium hirdetését. S mivel *Asztrik* apát, aki a koronát hozta *Szent István*nak, missziós bencés szerzetes volt, ezt a nevet kértem és kaptam.

Pappá szentelése előtt megkapta behívóját. Katonatársai tekintettel voltak arra, hogy a Hittudományi Főiskoláról jött?

Olyanok voltak, mint az akkori fiatalok általában. Semmire és senkire nem voltak tekintettel. Mostam vécét, voltam konyhamunkás, amikor berúgtak a társaim, őket mostam. Itt tanultam meg, hogy **nekem kell kezdeményeznem** a beszélgetést az emberekkel, a lelkeket csak így lehet megnyerni.

Egyetemi tanulmányok, majd huszonegy évi tanítás után negyvenkét évesen nevezte ki II. János Pál pápa esztergomi segédpüspökké. Az egyházon belül ez nem mindenkinek tetszett.

Az akkori székesfehérvári megyéspüspök kérte, hogy nevezzen ki segédpüspökének a Szentatya. Tényleg meglepte az egyházi vezetőket, mert túl fiatal voltam, ráadásul kolostorban éltem.

Később a Püspökkari Konferencia titkára lett, majd 1991-ben visszatért Pannonhalmára. Miért volt fontosabb a főapátság?

Sohasem akartam más lenni, mint bencés szerzetes. A 996-ban alapított Pannonhalma a millenniumra készült, s úgy éreztem, a többi tisztséget nem tudom mellette ellátni. Ez így – legalábbis úgy gondolom – mindenkinek jó volt.

Erős kételyek fogalmazódtak meg, amikor megjelent a baloldalhoz sorolt Lengyel László *politológussal készült beszélgetőkönyvecske.*

Kettős hatása volt a kötetnek. Sok embert megnyert, de sokan megbotránkoztak tőle. A botránkozók főként azt kifogásolták, miért *Lengyel László*val, miért nem egy „szebb lelkű emberrel”.

Miért bírálta saját egyházát?

Mérsékelt önkritikát fogalmaztam meg. *Érte* akartam kritikát gyakorolni, *nem ellene*. **Ha körülnézek, ma is azt gondolom, hogy szelíd voltam.**

Mit ért azon, hogy az egyháznak nyitni kell az emberek felé?

A nyitás nem jelent mást, mint az evangélium közérthető és lehetőleg személyes hirdetését.

A nyitást szolgálja a borászat újraindítása is Pannonhalmán?

Feltétlenül. Egy hagyományt élesztettünk újra. De a legfontosabb az, hogy ezzel a társadalom új rétegét érjük el. Sokan kiváncsiak a modern pincészetünkre és a benne készülő finom borokra.

Nem tartja összeférhetetlennek, hogy attól az alapítványtól kapott fődíjat, amelynek a kuratóriumában ön is benne van?

Először összeférhetetlennek tartottam, és mivel a díjról szóló döntést visszavonni nem lehet, fölajánlottam lemondásomat a kuratóriumi tagságról. De aztán *Glatz Ferenc* kuratóriumi elnök meggyőzött, hogy maradjak.

Magában hogy könyveli el, miért kapta a kitüntetést?

Nekem mint szerzetes papnak **a nyitottság, a hídverés a küldeltésem** az egyházon kívül élők, a maguk módján vallásosak, a sokszor csak egyszerűen a hit iránt érdeklődők felé. E szemlélet pozitív fogadtatását látom a díj odaítélésében.

Halász Csilla

* Utánközlés a *Heti válasz* 2005. január 20-i számából. – Mi a cikket *Osztie György* (Bp 51) barátunktól kaptuk. Köszönjük! – *A szerkesztők*

Hortobágyi T. Cirill OSB (Ph 77) főmonostori perjel kiegészítő közlése: *„Főapát úr a kitüntetéssel járó díjat a Kárpátalján épülő karácsfalvai katolikus iskolának és a* Csaba OFM testvér *által működtetett dévai missziónak ajándékozza.” – (KTK)*

Megtalálták a miskolc-tapolcai bencés apátságot

Akkora a szenzáció, „mintha a diósgyőri várat találták volna meg” – mondta *Pusztai Tamás* vezető régész. Korábban két helyre lokalizálták az apátságot: a Szent Benedek-hegyre és a barlangfürdő előtti területre. Itt most meg is találták a romokat, feltárultak a kolostor maradványai.

Bár a kolostorról a legkorábbi feljegyzés 1212-ből maradt ránk, és tudtuk, hogy a kolostort 1533-ban, 1546-ban és 1560-ban is felégették, tárgyi emlékünk mindezideig nem volt. Most falak, lépcsőmaradványok, használati tárgyak, és persze csontvázak kerültek elő. Az elföldeltek között voltak a Miskolcot alapító Miskolc-nemzetség tagjai.

Miskolc és Tapolca között terül el a Szent Benedek-hegy, ami most részben szőlő-borházak, hétvégi házak telephelye, de van számos beépített terület is a környéken. Mindig is tudta minden miskolci polgár, hogy itt valamikor valahol bencés apátság működött, hiszen ezen a környéken a város jelenlegi térképén is ott van néhány ősi (a közelmúltban időlegesen megváltoztatott) utcanév: *Kisbenedek utca, Benedeki pincesor, Benedekalja utca, Bencések útja, Monostori utca, Apát utca, Apátsági utca* (ez az egyetlen, amely kicsit távolabb van), *Püspöklak utca.*

Ezek az utcák annyira „egy rakáson” vannak, hogy vita sem lehet a rend apátságának a – mindeddig ismeretlen – helyéről. Most végre tudunk is már valamit!

Tóth Kálmán (Ph 49)

Megjegyzés – Barátunk december elején küldte a hírt (keltezés nélküli) levélben. Forrásként az *Észak-Magyarország* akkori friss számára hivatkozott. Köszönjük! – *A szerkesztők*

Ferences (öreg)diákok szemével

Családi kirándulás Pannonhalmán *

Szikrázó kora őszi napfény szűrődik át a bencés főapátság bejáratán. Az üvegmozaik-berakás pávaalakjának színei a monostor folyosójára szivárványos foltokat rajzolnak. Ezt a helyet még az Isten is a szíve közepében tudja, 1008 esztendeje. 996-ban alapította *Géza fejedelem* „Szent Márton hegyén" az európai kultúra akkori keleti hídfőállását, s falai közé Csehországból érkezett bencéseket telepített le. A szerzetesek azóta minden áldott nap imádkoznak Magyarország megmaradásáért.

Hazánk és Európa ezen felül is sokat köszönhet a bencés rendnek. Feladataik között szerepel – *Nursiai Szent Benedek* 525-ben kelt Regulája nyomán – a földművelés, a lelki vezetés, a kultúra ápolása, az oktatás, az idős testvérek gondozása. Alapeszméjük az imádság és a munka minél tökéletesebb összeegyeztetése. És valóban: az apátság a bentlakásos gimnázium mellett tekintélyes méretű és megnyugtató szépségű arborétumot tudhat magáénak, az idős rendtársak számára betegápoló részleget tart fenn, a szerzetesek a pannonhalmi egyházmegye tizenöt településének lelki vezetését végzik, s végül, de nem utolsó sorban – pincéjük újjáépítésével és szőlészetük újratelepítésével – felélesztették a régmúltban híres pannonhalmi bortermelés hagyományát is.

Lehetetlen vállalkozásba fogtunk: nem egészen egy nap alatt próbáltuk befogadni mindazt a látványt, légkört, hangulatot, ami a bentlakó diákoknak talán éppen olyan megszokott, mint a mi gimnáziumunk diákjai számára az a bizonyos *ferences szellem*. S hogy a dolgunk még nehezebbé váljon, filmvetítés és *Sashegyi Zsófia* énekesnő népdalokból, virágénekekből és megzenésített versekből álló műsora színesítette a programot. A négyszázezer kötetes könyvtár szaga, a templom *Tours-i Szent Mártont* ábrázoló üvegablaka (amelyet a nap november 9-én teljes fényével átvilágít), a negyvenhat méter magas torony, a reneszánsz festmények gyűjteménye és az arborétum tujái, mogyoróbokrai valahogy mégsem keltenek zavaros érzést. Egyetlen gondolat tartja össze ezeket: a hívő élet és a munka egysége.

A szentmisén Lukács evangéliuma alapján hallhattuk: Isten válaszát a gondjainkra csak mindennapi, rendszeres kérdezéssel kaphatjuk meg. Eközben pedig nem vonulhatunk el a világ elől. (Épp ezért nem volt soha jellemző a bencésekre a remeteség klasszikus formája.) Az *Ora et labora! (Imádkozz és dolgozz!)* elve arra figyelmeztet: alapvető hiba, ha valaki alacsonyabbrendűnek tekinti a munkát a hitnél. Munkaeszközeinket és -képességünket ugyanolyan gondossággal kell kezelnünk s ugyanúgy ildomos tisztelnünk, mint a szakrális templomi tárgyakat. Ha pedig eközben elfáradunk, arra kell gondolni: gondjaink és „nehéz embertársaink" vállalása az Istenhez vezető utat jelenti.

A pávás kapunál idegenvezetőnk azt mondja, az épület jelképeit mindenki úgy értelmezze, ahogyan neki tetszik. Értelmezzük hát olyan módon, ahogyan a legkézenfekvőbb! Azt mondják, a páva húsa romolhatatlan, azért választották a bencések bejáratuk díszéül ezt a madarat. S talán azért is, hogy jelezzék: *magyarországi rendjeink romolhatatlan és örök lelkesedéssel szolgálják a lelket és adnak útmutatást egy olyan élethez, ami a templomból kijőve is élhető marad.*

Távolodunk az apátság falai alól, hazafelé tartva az jár a fejünkben, hogy a testi és a lelki fáradozások csak együtt érik el a céljukat. Hitünk gyakorlása és a rendszeres munka nem zárja ki egymást, egyik sem veszi el a másik jelentőségét, összeegyeztetésük segít megtalálni a hétköznapi harmóniát.

Bokor Tamás (02/B)

* Utánközlés a Ferences Körlevél – a szentendrei ferences (öreg)diákok egyesületének lapja – 2004. karácsonyi számából

Együtt örvendünk és gratulálunk!

Legutóbbi hírlevelünk nyomdába adása óta a következő diáktársak megtiszteltetéséről szereztünk tudomást:

Dr. Jordán László (Gy 36) barátunk leveléből (2004. dec. 27.): «Istennek hála, a *Magyar Örökség* és az *Európa Egyesület* által felkért bírálóbizottság elfogadta 2004. január 20-i javaslatomat [szövegét a BDSZ Almanach 2005-ben közöljük – *(a szerk.)*], és így a *„Világörökség Pannonhalma"* 2004. december 18-án *„Magyar örökség"* is lett. A MTA dísztermében *dr. Várszegi Asztrik* főapát-püspök atya vette át a *Magyar Örökség* oklevelet és az aranyérmet.

Főapát atyánk megtisztelt „a Pannonhalmi Főapátságnak adományozott *Magyar Örökség-díj* javaslattevőjének" köszönetével. Kötelességemnek tartottam, kedves Barátaim, tájékoztatásotokat, mert javaslatom lényegében a bencés diákok testvéri közösségének megnyilatkozása is.»

Dr. Szennay András (Bp 39) diáktársunk, ny. főapát úr 2004. november 20-án mutatta be gyémántmiséjét a pannonhalmi bazilikában, ahol hatvan évvel azelőtt pappá szentelték. Azóta az elmúlt félszázad társadalmi változásai nem várt nehézségeket támasztottak előtte. Tanulmányai befejeztével csak kevés évet tölthetett a közösségben, majd a feloszlatás és a „numerus clausus" miatti távollét évei következtek, létbizonytalanságban. 1973-tól tizennyolc éven át főapátként szolgálta a közösséget. Mindvégig határozott kézzel nyúlt az ügyekhez, megértő szeretettel kezelte az embereket. Kormányzása idejét a nyitott lelkületű szellemi és fizikai építkezés jellemezte.

(A Bencés Hírlevél 2004.tél-i száma alapján, *KTK)*

Dr. Bodor Endre (Bp 39), *dr. Mohilla Rezső* (Gy 49) és *Bischof Péter* (Ph 75) diáktársaink is megtalálhatók a *Who is Who (Ki kicsoda) Magyarországon* című életrajzi lexikonban. Ez a lexikon a gazdaság, a politika, a tudomány, a kultúra, a művészetek és a sport terén kiemelkedően sikeres emberek életrajzát tartalmazza.

Dr. Pálfy Aladár (So 47), *dr. Verő József* (So 51) és *Horváth Endre* (Ptl) barátaink Sopron város magas elismerésében részesültek.

Dr. Horváth Lajos (Kg 54) szombathely-gyöngyösszőlősi plébános templomépítő munkája 2005. január 29-én, a templom felszentelésével befejeződött. Ezen tevékenységéért a Vas Megyei Közgyűlés emlékéremmel tüntette ki.

Zoltai Mihály (Ph 60) barátunk 2003-ban 1. helyezett lett a *Béres Gyógyszergyár Rt.* „Én és a Béres Csepp" c. pályázatán. A díjat *dr. Béres József* feltaláló nyújtotta át. [A díjnyertes írást az Almanach 2005-ben közöljük. – *(A szerk.)*]

Légli Ottó (Gy 77) diáktársunk 3. lett az *Év Bortermelője* versenyen a *Magyar Borakadémia* rendezésében.

1. helyezett: *Takler Ferenc,* Szekszárdi bikavér;
2. helyezett: *Vincze Béla,* Egri merlot;
3. helyezett: *Légli Ottó,* Olaszrizling, Balatonboglár.

Diáktársunk 1989-ben telepítette első szőlőjét, 1993-ban dobta piacra első palackozott borát, 1994-ben a *Vinagora* borversenyen olaszrizlingje aranyérmet kapott. 2002-ben *Az Év Somogyi Borásza* címet kapta meg. Ma 13 hektárnyi területen érleli a nemes nedű alapanyagát, és 7 hektáron van új telepítésű szőlője. Éves termelése meghaladja a 80 ezer palackot.

A *Magyar Borakadémia* évente 500 szavazócédulát küld ki szőlészeknek, vendéglátó szakembereknek, művészeknek és borszakértőknek. Az öt legtöbb szavazatot kapó jut a Borakadémia elé. A sorrendet az Akadémia tagjai állítják fel. A szavazási mód teszi hitelessé és értékessé a díjat, amelyen eddig somogyi borász soha nem került az első 5 helyezett közé.

A BDSZ nevében ezúton is gratulálunk!!! Diáktársainknak pedig ajánljuk, hogy keressék fel a *Légli majort* Szőlősgyörökön, ahol mi, somogyi diáktársak, a múlt év tavaszán felejthetetlen napot töltöttünk el. *Tóth Ambrus* (Ph 88)

Péter Tamás (Gy 2000), a BDGYE titkára Győr-Moson-Sopron megye kitüntetésében részesült a 2004-es évben nyújtott kiemelkedő sportteljesítménye elismeréséül.

Isten áldása kísérje további életeteket, munkátokat is!

A BDSZ elnöksége

Dr. Szennay András (Bp 39) főapát úr*

Szeretett Testvéreim, Mindannyian!
A keresztény ember élete a Szentírás lapszéli jegyzete, kommentárja. Arra hívlak meg Benneteket, hogy e gondolatkörben tekintsük át Jubilánsunk életét és ezt a mai jubileumot! *Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén, ha szeretet nincsen bennem, csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom.*

A papszentelés napját idézem.

1944. november 19. Reggel 6 óra, sötétség, majdnem egészen üres bazilika, néhány rendtárs, papszentelés készül rokonok, hozzátartozók nélkül. Krizosztom főapát úr úgy döntött korábban – és ebben Apor Vilmos győri megyéspüspök is egyetértett –, hogy ezen a reggelen, a bármikor várható bombázások miatt a püspök lehetőleg még hajnalban nyolc diakónusával Pannonhalmára érkezik, hogy saját jelöltjeit az itteni két bencés diakónussal, Kálmánnal és Andrással pappá szentelje. Mivel ezekben a keserves háborús időkben minden, főként az élet igen bizonytalan, ha ezek a fiatalok meghalnak, több kegyelemben, a papság kegyelmében haljanak meg.

A szentelés napja valamiképpen előre jelzi az elkövetkezendő évtizedeket. Krizosztom főapát úr írja nyalkai plébános korában: Mint a gyermek, aki a fülét a sínekre tapasztja és hallja a robogó iszonyatot, úgy hallottam én is a történelem vonatának feltartóztathatatlan robogását.

Egyedül a szeretet tudta kivédeni a történelem – adott esetben – pusztító sodrát. Mert *a szeretet türelmes, a szeretet jóságos, mindent eltűr.*

A háború, a konszolidáció és a diktatúra évei, évtizedei következtek András atya életében. Ez elébb a tanulmányok befejezését, főapáti titkári időszakot, oroszvári udvari káplánságot, majd budapesti hittanárságot, hamarosan feloszlatást, a „kincés" létezésmód kivetettségét hozták számára. Pusztán a megélhetés is gond volt: lelkipásztori kisegítésből, kántorkodásból, rövid ideig kapszlis pisztoly tölténygyártásából élt. Szorongatta saját léte gondja, a Bodrogkeresztúrra kitelepített édesapja gondja, Sanyi öccse orosz hadifogságból történő hazavárása – ezekbe az évekbe sok megpróbáltatás belefért. Aztán lassan-lassan rendeződött az élet, erről már nem szólok, ezt már mindannyian jobban ismerjük, mert akkor már „ismert" ember lett. *A szeretet mindent remél, mindent elvisel.*

Ahogy magam leendő főapátomat láttam.

Növendék voltam 1968 tavaszán, akkor láttam András atyát először. A Pázmány Péter Hittudományi Akadémia professzoraival látogattak Pannonhalmára.

Később egyetemistaként a múlt század hetvenes éveiben vasárnap reggelenként a Központi Szeminárium folyosóján találkoztunk 9 óra tájban, ő a napilapot olvasta a kerengő ajtómélyedésében, magam külvárosi miséről jöttem, pár közvetlen szót váltottunk. Úgy döntöttem, hogy nem professzorozom, András atyának szólítottam következetesen.

1972. november 7-én megválasztottuk főapátunknak. Mindannyiunknak nehéz időszak volt ez. A megválasztást követő egyik reggelen bejött hozzám budapesti szobámba és a következőt mondta: „Asztrik, az éjszaka nem aludtam, elolvastam a rendtörténetet. Az 1802-es visszaállítás óta minden főapát Istennel, rendjével és önmagával meghasonulva halt meg. Miért akarják, hogy nekem is ez legyen a sorsom?" Válaszom röviden az volt: „András atya, ezt is vállalni kell valakinek a rendért." „Asztrik, ha holnapután azt mondom magának, hogy pakoljon, el kell hagynia a rendet, mit szól ahhoz?" „Ha azt tetszik mondani, hogy ez kényszerből történik, akkor engedelmeskedem, összecsomagolok és elmegyek" – volt a válaszom.

Ez a beszélgetés magatartásomat is meghatározta mindmáig, mert lelkiismeretemben amellett döntöttem, hogy főapátunk legyen.

1980-ban, Szent Benedek Atyánk jubileumi évében történt.

Norbert főapát azt mondta: „Csodálom Andrást. Meggyőződésem, hogy senki sem tudott volna ennyit a rendért tenni ebben a helyzetben, mint ő." Norbert főapát úr szigorú és nagyon kemény tudott lenni, ítélete ebben a szövegösszefüggésben értendő.

1991-ben, András főapát úr tudatos visszavonulásakor mindannyiunk nevében megköszöntem neki mindazt, amit értünk, védelmünkben tett. Ma is csak ezt tudom tenni. Ma már magam is jól értem főapáti szolgálatának – túlzás nélküli szavak ezek – súlyos keresztjét, amelyet a főapátok maguk hordanak, ez nem delegálható. Közvetlenül láttam Norbertét, Andrásét (és most már a magamét is látom), és ez másként nem történhet, mint szeretetben: mert *a szeretet mindent remél, mindent elvisel.*

Testvéreim! *Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre, most csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerek, ahogy én is ismert vagyok. Most megmarad a hit, a remény, a szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet. Törekedjetek a szeretetre!*

Szavaink, írásaink, még akkor is, ha másoknak szánjuk azokat, lelkünkről vallanak. Ha erre gondolva kissé játékosan összerakjuk, puzzle-ként, azokat a könyvcímeket, amelyeket Szennay András, a teológus és tanár munkáinak adott, szép ívet lehetne meghúzni törekvéseiből és belső, az őt foglalkoztató kérdésekből, lelki éréséből. „A hittudomány alapvetésé"-ből indul ki, a „Teológia és élet közelítésé"-t keresi, és a „Rejtőző Istenség"-ről szól, majd „Hitünk sodrában" elemzi „Isten vándorló népé"-nek mai helyzetét, és jut el „A kereszt titká"-n át a „Nyitott kapuk egyházá"-ig. Visszatekintéséből nem csak a múltra látunk, hanem „Az Úr(ra is), aki eljön". A napokban az öregségről szóló elmélkedését fejezte be, és mára János evangélistát és Pál apostol szeretethimnuszát választotta a gyémántmise olvasmányaiként.

Gárdonyi novellájában olvastam gyermekkoromban – az „Arany, tömjén, mirha" novelláskötetében – egy római katona megtérését. Jézus tanítványai a Mesterüket kereső római katonát gyülekezetről gyülekezetre, prédikációról prédikációra küldik, hogy az megismerje Jézus örömhírét. Végül eljut Kisázsiába, ahol János apostolt hallgathatja még. Amikor az idős János egyre csak azt ismételgeti, hogy „Fiacskáim, szeressétek egymást", felkiált és odaborul János lábaihoz mondván: Ez a legszebb prédikáció!

Szeretett Testvéreim! Jubiláns András Főapát Úr!

András főapát úr választotta a mai szentírási szakaszokat. Tanúságtételként fogadtam. Lényeglátását nem saját, hanem Jézus ihlette szavakkal akarta elmondani, a szentírási hagyomány szavaival. Jézus asztalát vesszük körül hálatelt szívvel, Jézus és az apostol szavait hallottuk a szeretetről. Nincs ennél szebb szó, nincs szebb tanítás és testamentum, mint az életét értünk adó Jézusé. Ezt kell mindig újból tanulni, ez a legfontosabb ma is, a gyémántmise alkalmával is, és mindig. *Jézus, a Mester mondja: Szeressétek egymást, mint ahogyan én is szerettelek titeket.* Ámen.

Dr. Várszegi Asztrik főapát-püspök

* Utánközlés a pannonhalmi *Bencés Hírlevél* 2004.tél-i számából

---

Kedves Diáktársaim!

Talán nem érdektelen, amit meg szeretnék Veletek osztani.

Dr. Meggyes Bálint (Ph 64) testvérem már hosszabb ideje Kenyában él, misszionárius orvosként tevékenykedik. Mint „misszionárius", ez a szó legszorosabb értelmében értendő: Saját költségén utazott oda és fizetség nélkül dolgozik a *Saint Camillus Mission Hospital*-ban *Karungu* helységben. Havonta váltunk levelet, telefonon nem tudunk kapcsolatot teremteni. *Karungu* település a *Viktória tó* térségében van, a kórház pedig, ahol Bálint dolgozik, közvetlenül a tó mellett épült.

Szeretettel

Meggyes Gábor (Ph 60)

A Sátán birodalma *

Marx Gyula (So 49) *orvostanhallgatóként Pécsett részt vett a katolikus kisközösségek életében. Itt hittani, erkölcsi, ill. világnézeti kérdések kerültek szóba. Az alábbiakban a Zalaegerszegen élő nyugalmazott főorvos hosszabb visszaemlékezéséből közlünk részletet. Akkor kapcsolódunk be az események felidézésébe, amikor az egyetemista és középiskoláskorú fiatalok papi vezetőit 1950 táján egymás után letartóztatták. Marx Gyulát folyamatosan zaklatta az államvédelem, 1956-ban fél évet börtönben töltött.*

Előbb *Bulányi György*öt tartóztatták le, majd *Szentgyörgyi András*t Debrecenben. Azután*Török Jenő* és *Juhász Miklós* piarista következett. Elsősorban a papokat hurcolták el.

Ennek ellenére hetenként továbbra is összejöttünk valamelyikünk albérletében. Ha nem volt más lehetőség, akkor vacsora után az akkor még létező katolikus menzán beszélgettünk. Egyik csoporttársammal együtt laktam egy idős házaspárnál. Soha nem kérdezték meg, miért jönnek fel időnként egyetemi társaink, abban azonban biztosak voltak, hogy tisztességes emberek vagyunk. Olyan időket éltünk, amikor az emberek már óvatosakká váltak, jó volt nem tudni mások dolgairól.

Később *Ágoston Julián* és *Kühn Szaniszló,* a katolikus menza igazgatója is „eltűnt". Ekkor kérdeztük *Cserháti József* egyetemi lelkészt, későbbi pécsi püspököt, hogy mit tegyünk. Hiszen lelki vezetőre szükségünk volt. Erre megadott egy címet, hogy ott keressük Tamást.

Amikor jelentkeztünk, közölték velünk: ott nem lakik semmiféle Tamás. Pedig itt kell lennie, Cserháti József küldött bennünket. Ja, az más, volt a válasz. Így kerültünk *Jancsó Imre* atyához, aki *Dési János* néven akkor már bujkálni volt kénytelen.

Később *Wöllner Frigyes*sel is kapcsolatba kerültünk, ő évekkel később a Szabad Európa Rádiónál *Bojtár István* néven római tudósító lett. Jancsó Imre 1950 vagy 1951 tavaszán vette át a csoport vezetését, egészen ötödéves korunkig, amikor is szigorló orvosként különböző kórházakba kerültünk.

Jancsó Imre részt vett a heti összejöveteleken: dogmatikai, teológiai kérdésekben irányított minket, s vezette az elmélkedéseket. Ezenkívül valamelyikünk fölkészült egy-egy megadott témából, s előadást tartott a többieknek. Engem főleg a szociológiai, politikai kérdések érdekeltek, ezért a pápai enciklikákat, *XII. Piusz* beszédeit dolgoztam föl.

Mádl Ferenc volt a csoport egyik tagja, vele közösen például *A Rerum novarum gazdasági rendje* címmel írtunk egy tanulmányt. A jogi karra akkor még jártak külföldi folyóiratok. Ottani barátaink átadták ezeket nekünk, így például a *Stimmen der Zeit,* illetve a *Die Furche* című lapokat. Fordítottuk, legépeltük, sokszorosítottuk az írásokat. Később ezt bűnös cselekedetként olvasták a fejünkre.

Egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy Jancsó Imrét figyelik, s nekünk is a nyomunkban jártak. Amikor az összejövetelekről kiléptünk az utcára, mindig ott állt egy botra támaszkodó ember… egy idő után már köszöntünk neki.

Olyan feszültségben éltünk, hogy szinte megkönnyebbültem, amikor letartóztattak. A letartóztatás óriási stressz, de legalább megszabadultam az örökös bujkálás nyomása alól.

Amikor néhányan végeztünk az egyetemen, az eredeti húszfős csoportból hatan kiváltunk, a többiek, például a pedagógiai főiskolán, folytatták a kiscsoportos életet.

Jancsó Imrét 1955. március 25-én vitték el. 1955. december 16-án nagy házkutatást tartottak nálunk, s mint kiderült, ugyanabban az időben sok helyütt az országban. Végül 1956. január 23-án tartóztattak le.

Akkor már házas voltam, feleségemet a kiscsoportban ismertem meg. 1955. szeptember 3-án összeházasodtunk, s ugyanazon a napon avattak doktorrá bennünket. A nagykanizsai kórházba kerültünk. Feleségem gyermekgyógyász szeretett volna lenni, én a sebészet iránt érdeklődtem. A kórházon belül kapott szolgálati szobában laktunk.

December 16-án éjjel megjelent három ávós, és házkutatást tartott nálunk. Végignézték a könyveinket, lemezeinket. A gépelt anyagokból egy halomra valót összegyűjtöttek; különösen érdekelte őket minden olyan írás, melyben előfordult *Mindszenty József* neve.

Ekkor már éreztük, nagyon meleg a helyzet, s óriási feszültségben éltünk. Többek között elvitték azt a *Stimmen der Zeit*ből fordított tanulmányt is, amely *A Sátán birodalma* címet viselte.

Végül január 23-án jöttek értem s vittek el a kórházból. Egy hónap múlva tartották Moszkvában a XX. kongresszust. A börtönben éltem át, hogyan változik a hangnem: hogyan leszek aljas összeesküvőből „érdekes" emberré.

Megfigyelhető volt, hogy egyre sűrűbben és egyre hosszabb fejtágítókat tartanak a fegyőröknek. A földszinti zárkám alatt helyezkedett el a kultúrterem. Nem lehetett érteni, mi hangzik el ott, de az Internacionálé hangjai fölhallatszottak.

Változott a kihallgatások stílusa. Az ütlegelés már nem tartozott a módszerek közé, üvöltő hangnemmel, mindenféle korlátozással és pszichés hatással igyekeztek sakkban tartani és megfélemlíteni bennünket. Ahogy haladt az idő, egyre udvariasabbak lettek, az őrök és a kihallgatók saját problémáikkal hozakodtak elő: némelyiküknek, aki iskolába járt, megoldottam a matematika föladatait, miközben ők mintegy kihallgattak, én pedig cigarettázhattam, és a matematika házi feladatot írtam.

Az államellenes összeesküvés vádját izgatásra és egyesülési joggal való visszaélésre változtatták; a vádat egyébként egy 1938-as (!) paragrafus alapján emelték ellenem.

A tárgyaláson *A Sátán birodalmá*ból részleteket idézett a bíró, aki egyébként viszonylag tisztességes ember hírében állott. Illusztrálni akarta, mennyi borzalmat tartalmaz az írás. Éppen azt a részt idézte, ahol a szocialista bíráskodást taglalja a szerző, ezen keresztül mutatva be a rendszer lényegét. Olvasta, olvasta, majd egyre lassabban, egyre hosszabb szünetekkel. Végül hatalmas csönd ülte meg a tárgyalótermet, amikor odáig jutott az idézésben, hogy a szocializmusban a bíró készségesen kiszolgálja a vádhatóság indítványát, mert tudja, milyen rövid az út a bírói széktől a vádlottak padjáig.

A tárgyalást 1956. július 26-27-én tartották. Éppen annyi időre ítélt a bíró, amennyit addig leültem, így ítélethirdetés után azonnal szabadlábra helyeztek.

Lejegyezte: *Elmer István*

* Utánközlés az *Új Ember* 2005. január 23-i számából

Nagyobb adományt küldtek

Decemberben azon barátaink áldozatkészségét köszöntük meg, akiktől **04.01.01-től 04.11.26-ig** kaptunk nagyobb (legalább 5000 Ft) adományt. Most azoknak mondunk köszönetet, akik **azóta 2005.01.31-ig** tették ezt. Kereken 410 ezer forintot kaptunk tőlük. Isten fizesse meg!

Az elnökség

Név	Iskola	Név	Iskola
Angyal Ernő dr.	Ph 81	Komlóssy Attila	Ph 67
Bagó György dr.	Ph 63	Kovács Ferenc dr.	Ph 57
Békássy Tamás	Ph 75	May Zsolt	Ph 87
Bíró Gáspár (Gábor?) dr.	Ph 69	Molnár Mihály	Pp 44
Bobok Tivadar	Ph 65	Nagy Imre dr. sac.	Eg 53
Bödi Ferenc	Gy 72	Nagy Lajos	Gy 59
Busics György	Ph 94	Pakucs János dr.	Gy 58
Czakó Károly dr.	Ph 70	Pregitzer Ernő	Bp 48
Eggenhofer Tamás	Ptl	Reichardt Gyula Aba OSB sac.	42
Einbeck József	Kg 52	Ripszán János	Gy 76
Emszt Mihály dr.	Bp 39	Rosenstingel Antal	Ph 62
Endrődi József	Ph 66	Sándor Márk	Ph 90
Fábián Árpád dr.	Ph 76	Schlemmer Tamás ífj.	Ph 82
Fábián Lóránt	Ph 01	Schönweilz Tivadar dr.	Ph 62
Fedina László dr.	Cs 52	Sipos László	Ph 67
Fehér Gyula	Gy 50	Somogyi György	Gy 65
Gerebenics Tamás	Gy 77	Szapáry György dr.	Ph 57
Harangozó Bertalan	Gy 73	Szeri István dr.	Ph 72
Hirth Vilmos SVD sac.	Ph 52	Sztrányóczki Imre	Ph 94
Hluchány József	Gy 69	Takács Norbert dr.	Ph 75
Horváth Zoltán	Ph 80	Tibiássy Béla	Ph 65
Iváskó János dr.	Bp 38	Tóth István	Ph 89
Jeviczki Simon dr.	Gy 68	Ulbing István dr.	Cs 52
Juhász József dr.	Bp 46	Varga Attila István	Ph 87
Kámán Attila dr.	Ph 82	Varga Gyula dr.	Gy 77
Károlyi György dr.	Ph 68	Vass Gábor dr.	Ph 63
Kátai Balázs	Ph 67	Vizi E Szilveszter dr.	Bp 55
Kéri Gyula	Ph 78		

Mécs László:

Vaskó János és kedves családja

Zsellér. Legtöbbször „munkanélküli”.
A munkát ő nem kerüli,
de nincs. Nincs. Nincs. Ki tudja mért.
Vaskó csak vár. Semmit sem ért.

Kivárja a nyarat,
akár a madarak,
s akkor, talán! kepét arat.
Talán!
Ez a terítő asztalán,
s feje alatt a párna,
Így álmodik, ki szebb jövőre vár ma.

A felesége mosni jár,
A lúg, a lúg komisz, sivár:
kimarja mások szennyesét,
de a szívből is a Mesét.
Azért ő gyakran gyónni megy,
hogy töltse meg az égi kegy
a csöpp akkumulátort:
szívét,
és villanyozza hősivé,
mint annyi bátort,
és ne legyen süket a lélek-rádió.
A Végtelenből hangot fogni jó!

Van náluk most kilenc gyerek,
de megesküdni nem merek,
ő maga sem biztos tudója:
hozzájuk mindig útban van a gólya.

A gyerekek épsége nagy:
nem fogja hő, nem fogja fagy,
sem vörheny, hogyha tizedel.
Gyomruknak nincs rossz eledel!

Vágyuk nem játék, csinytevés!
Egyetlen álmuk: az evés,
de itt mindég, minden kevés,
ezért ott vannak mindenütt,
hol sejtik a bőség-derűt:
cséplésnél ők a pelyvahordók,
szüretkor puttonyoznak, hordót
gurítnak, pincén nyitnak ajtót,
urak vadásznak: ők a hajtók.

Karácsony táján felruház nehányat
Szent Antal, ám oly sok bukfencet hánynak,
s a pálca rájuk oly sokszor porol,
hogy a ruhának nincs sok látszata
rajtuk, s pótlék gyanánt hozzájuk vándorol
urak használt ruházata,
jól megkopottan
és elszabottan,
de nékik ez fagy ellen kell csupán.
Így némelyik
lábán kimustrált úri lakktopán,
máson kígyóbőr félcipőcske kérkedik.

Egyszerre hat jár iskolába,
azaz csak járna, mert hiába
fenyíték, bot, bírói intés,
ez csak borsóval falrahintés,
mert karjuk kenyeret keres:
ki pesztra, ki a kézi-szekeres
zsidónál a szódásfiú.
S mikor minden intés hiú,
s a mulasztottakat
bírónak adják, ott mindég akad
három-négy Vaskó büntetendő:
kemény pénzbirság fizetendő,
„vagy leülendő!”
S apjuk, mert munkanélküli,
az egész telet leüli
börtönben, mert hol tíz napot kapott
az Erzsiért, hol meg tizenhatot
Palkóért, és így lassan-lassan leapad a tél.
Így él nálunk Vaskó, s megél.

Sok Vaskó él a Földön, várják a Nyarat,
Jézustól megígért nagy Nyarat,
midőn Isten jóságából arat
mindenki, mint a madarak!

(Fehéren és kéken, 1937)

Mécs László ma

Karácsony előtt ügyvédként egy okiratot készítettem, amelyben az egyik szerződő fél családneve *Vaskó* volt. Megkérdeztem tőle: Tudja-e, hogy ez a név egy magyar költő versének a címében is szerepel? Megörült a közlésemnek és kérte, mondjam meg a vers címét. „Vaskó János és kedves családja”, – volt a válaszom. Megmondtam azt is, hogy a költő neve *Mécs László.* Megkérdeztem továbbá Vaskó urat, ismeri-e a költő nevét. „Nem, még nem hallottam, pedig gyermekkoromban még ministráltam is.” Ekkor átadtam neki a verset, amelyet az egyik Mécs-kötetemből fénymásoltam. Nagy volt az öröme, amelynek később *Márai Sándor Összegyűjtött versek* című kötetének megajándékozásával is kifejezett.

Ilyen előzmények után kíváncsiságból keresgélni kezdtem, hogy lexikonjainkban, irodalomtörténeti könyveinkben, így az *Új Magyar Lexikon*ban, *Magyar Irodalomtörténet*ben, *Magyar Larousse*-ban (amelynél kiemelem a kiadás dátumát: 1992) stb., mit is lehet megtudni *Mécs László*ról. Semmit. Mintha sohsem élt volna, és nem jelentek volna meg verseskötetei.

Be kell vallanom: elfogult vagyok Mécs László javára. Mentségemre szolgáljon, hogy személyesen is ismertem őt, többször tartott szavalóestet Pannonhalmán népes közönség előtt, de még a diákotthoni klubunkban is (ahol többek között elszavalta, de inkább elmondta a „Vaskó János és kedves családja” című versét), sőt a gimnáziumban egy magyarórát is tartott az osztályunknak. Tanulmányaink befejeztekor pedig ismert dallamra egy ballagónótát* is írt nekünk.

Miután csupán „átlagolvasó” vagyok, távolról sem kívánok valamiféle értékelést adni Mécs László irodalmi tevékenységéről. Tudom, hogy a magyar irodalomban nála kiemelkedőbb szerzők és költők is vannak, illetve voltak; nem volt „üstökös a magyar irodalom egén” – mint ma pl. *Kertész Imre,* akinek munkásságát irodalmi Nobel-díjjal ismerték el –, azt azonban nehezen viselem el, hogy Mécs Lászlót egyszerűen elhallgassák. Azt is el kell mondani róla: Szavalásával ő tette kedveltté a lírát nagy tömegek előtt, sőt, hogy a magyar irodalmat szavalásával Párisban és Berlinben is népszerűsítette. Ezen túlmenően: Mécs László keményen „politizált” is. Sok versében fellelhető a harcos szocializmus, sőt forradalmiság, ha nem is olyan erőteljesen, mint *József Attilá*nál. [Lásd a verset; a téma, sajnos, manapság újra egyre aktuálisabb… *(A szerk.)*]

Az itt leírtakkal idegen tollakkal ékeskedem: annak a bencés magyartanáromnak, *dr. Söveges Dávid*nak az értékelésével, aki annak idején „hivatalos” magyartankönyv hiányában 1947-ben füzetünkbe diktálta a tananyagot. (És ha már hivatkoztam volt tanáromra, azt is elmondom róla, hogy az 1956-os forradalom után nyitott teherautón szállították el Pannonhalmáról, így látni lehetett, ahogyan ott ütlegelték.)

Visszatérve Mécs Lászlóra, végezetül meg kell még említenem gyönyörű költői hitvallását is:

„Vadócba rózsát oltok,
hogy szebb legyen a föld.”

Budapest, 2004. december 27.

Dr. Péter Béla (Ph 47)

* „Örök ballagás”; lásd: BDSZ Almanach 1992, 42-43. lapok. – *(KTK)*

In memoriam *dr. Nedeczky György* (Bp 36)

2004 decemberében, 86 éves korában elhunyt öreg barátunk, „házi költőnk", *Nedeczky Gyuri bácsi.* 82 éves koráig, gyámügyesként, aktívan dolgozott, csak akkor lett nyugdíjas.

Búcsúztatásául megismételjük a szeptemberi számunkban közölt versét (ez a legutolsók egyike), ehhez fűzzük diáktársunk levelét, majd saját, néhány éve megírt búcsúversét.

Kedves Barátunk, örök békességben legyen nyugodalmad!

A Hírlevél szerkesztői

Üzenet a fiatalokhoz

Az idő elszáll, mint a felhők,
S máris ti lesztek öregek,
Gondoltatok-e vajjon arra,
Hogy akkor ki tisztel titeket?

Szívemnek kedves fiatalok,
Szebb jövőt álmodó gyerekek,
Hálás lélekkel és őszintén
Tiszteljétek az öregeket!

Ők adtak éltet a romoknak,
Felépítették a hidakat,
Éhesen, fázón, nyomorultan
Megrengették a zsarnokokat.

Ők haltak meg a Don-kanyarban,
S fagytak meg szovjet földeken,
Sírtak az Anyák, Feleségek,
Árvákat neveltek özvegyen.

Gyermekek, ti voltatok árvák,
Mégis Ember lett belőletek,
A Szülők Nagyszülőkké váltak,
Szeressétek az öregeket!

Hajuk fehér lett, arcuk ráncos,
Válluk meggörnyedt, fáj a lábuk,
Ti vagytok az Ő reménységük,
Büszkeségük, jövőjük, álmuk.

Dolgoztak sokszor éjszakákig,
Otthon s a gyárakban görnyedezve,
Vigyázzatok, mint drága kincsre
A még élő szent öregekre!

Budapest, 2002. március 4.

Dr. Nedeczky György (Bp 36)

…Ő jóval felettem végzett, hát nem nagyon ismerhet. Én őt igen. A hatvanas években a kerületi közigazgatásban dolgozott. Azonkívül a vívósport kiváló egyénisége. (…)

A versíráshoz, mint a fizikához sem, nem értek. Életemben egy verset írtam, szerencsére arra nem emlékezem, vagyis csak arra, hogy (egyik) szerelmi búbánatom idejére esik. Nos, verssel nem is, de a fiatalokhoz szólón és versének mondanivalójához kapcsolódóan elmondom:

Az ősi Kínában – így a történet – a császár hercegi címet adományozott, ha valamelyik alattvaló kiválót alkotott a művészetben, nagyszerű politikus, győzelmes hadvezér volt stb. De a hercegi címet – hoppá! – a művész, ill. a politikus, a hadvezér szülei kapták.

Kedves Olvasó! Tessék elképzelni, ezzel a történettel – de más formában és mint korunkban megvalósulttal – nem is oly rég találkoztam. Olaszországban látogattam meg 2004 tavaszán még élő barátaimat és családjukat. Az egyik családbeli unoka borász. Palackozott borait üzletekben is árulják. A palack címkéjén a sarokban ott van a nagyapa kicsinyített fényképe. Mert ifjú olasz barátom ezzel fejezi ki háláját a nagypapának, aki őt a szőlőmetszéstől a palackozásig a borászatra tanította.

Egyébként az ehhez hasonló nem csodatörténet Olaszországban. Ott még a városokban is létező a három generációs együttélés. A családi életnek valamiféle matriarchális jellege van, s külön tekintélyt jelent a nagymama.

Dr. Károly István (Bp 40)

Keressük legidősebb – nem csak tagtárs – élő diáktársainkat. Nyilvántartásunkban *Salgó László* (Ko 24) a legkevésbé fiatal. Kedves Barátunk, Isten éltessen, áldjon! – Mindannyiotoktól várjuk ez ügyben újabb jelzéseiteket, bejelentéseiteket.

Az elnökség (KTK címén)

Búcsú és érkezés

Isten veletek, Barátaim!
Égi dalnoknak elmegyek,
Ott fönn már várnak szeretettel
Anyák, apák és gyerekek!

Várnak, akiket hőn szerettem,
S akik szerettek engemet,
Az ég kékje kinyílt felettem:
Ott fönn nincs más, csak szeretet.

Ottan Krisztusnak oldalánál
Gyűlnek az igaz emberek,
A Jók, s kik bánták bűneiket,
Kik hordták a kereszteket.

A búcsúnál kezem kitárom,
Hazám földjét megcsókolom,
Az ittmaradtakat megáldom,
Elindulok a Nagy Úton.

Lelkem átszáll a messze téren,
Rámragyognak a csillagok,
Köszöntenek csodás, szép fénnyel,
Ölelnek végtelen karok.

Uram, fogadd be fáradt fiad,
Aki Téged el nem hagyott
Sem háborúban, sem békében,
Mindig a szépről álmodott,

Szabad madár volt életében,
Nem győzték le a zsarnokok.
Emelt fővel áll most Előtted,
Uram ölelj, ím itt vagyok!

Budapest, 2000. június 15.

Dr. Nedeczky György (Bp 36)

Köszönet és felhívás

Örömmel értesítjük diáktársainkat, hogy **rendkívül sikeres volt** a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlására tett tavalyi felhívásunk. A Bencés Diákszövetség számlája ezzel kereken egymillió hatszázezer forinttal gyarapodott. Az elnökség szándéka szerint az így befolyt összeget **a területi szervezetekhez** kívánjuk eljuttatni, megpezsdítve ezzel szervezeti életüket.

Megköszönjük, hogy segítettetek, és kérünk, gondolj jövőre is az 1% felajánlásával a Bencés Diákszövetségre!

A borítékba helyezendő nyilatkozati nyomtatványra az alábbiakat kell ráírni:

Bencés Diákszövetség, adószáma: 19113966-1-08

A nyilatkozatot ne felejtsétek el aláírni!

Az elnökség

Kérjük, hogy tagdíjatokat (aktívaknak 2500 Ft/év, nyugdíjasoknak 300 Ft/év, 75 év felett: *nem kérünk, de megköszönjük*), ha nem területi szervezeteteknél rendezitek, csekkszámlánkra fizessétek be. Írjátok rá a címzésteken lévő nyolcjegyű számot (egyéni azonosítótokat), iskolátokat és az érettségi évét.
Csekkszámlaszámaink:
10403356–33500155–00000000 Bencés Diákszövetség

P
GAUDIUM
X

A BENCÉS DIÁKSZÖVETSÉG HÍRLEVELE

2005. március 1. 7.
XVI. évfolyam 1. szám

Kedves Barátunk!

Most, amikor készíted a 2004. évi SZJA, illetve társasági adóbevallásodat, ismét kérjük segítségedet: támogasd a Főapátság célkitűzéseit azzal, hogy adód 1%-át a Pannonhalmi Főapátság Alapítványnak ajánlod fel.

A többször módosított SZJA-ról rendelkező 1995. évi CXVII. törvény szerint **Te határozhatod meg, hogy személyi jövedelemadód 1+1 %-a milyen célt szolgáljon.** Adód első 1%-ával közhasznú társadalmi szervezetet támogathatsz, a másik 1%-ot valamelyik egyház számára adhatod.

Tisztelettel kérünk, hogy **<u>személyi jövedelemadód első 1%-ával</u>** a Főapátság célkitűzéseit támogasd.

Maga a Főapátság hozott létre egy központi alapítványt, a **Pannonhalmi Főapátság Alapítványt** azzal a céllal, hogy a nemzeti kultúrát és az európai értékeket ápoló küldetését támogassa. Az alapítvány mindenben megfelel a törvényi követelményeknek; kuratóriuma garancia arra, hogy a befizetett összeg a fenti célkitűzésre fordíttatik.

Támogatásoddal lehetővé teszed lelkipásztori szolgálatunkat egyházmegyénkben, oktató és nevelő munkánkat gimnáziumainkban, szociális tevékenységünket öregotthonainkban.

Amikor tehát adóbevallásodat készíted – ha célkitűzéseinkkel egyetértesz – a nyilatkozaton a

Pannonhalmi Főapátság Alapítvány 18535796-1-08 adószámát tüntesd fel!

A Magyar Katolikus Püspöki Kar felhívásához társulva minden katolikusnak keresztelt embert kérünk, hogy **<u>személyi jövedelemadója másik 1%-ával</u>** támogassa a *magyarországi Katolikus Egyház* célkitűzéseit.

Kérünk, hogy a második rendelkező nyilatkozaton a

Magyar Katolikus Egyház 0011 technikai számát tüntesd fel.

Támogatásodat hálásan köszönjük!
Pannonhalma, 2005. január 25.

Dr. Várszegi Asztrik OSB sk.
főapát-püspök

Felsoroljuk néhány alapítvány adószámát, ezekből kedvünkre válogathatunk **adónk első 1%**-ával való támogatásra.

18535796-1-08 Pannonhalmi Főapátság Alapítvány
19113966-1-08 Bencés Diákszövetség
18052040-1-43 Szent Benedek Kulturális Alapítvány (BDSZ, a Budapest Fő utcai Szent Benedek-iskola javára)
19113007-1-08 Budincsevits Alapítvány (Pannonhalmi Bencés Gimnázium javára)
18083086-1-41 Építsünk Együtt Alapítvány (Szt. Benedek Általános Iskola és Gimnázium, Budapest)
19150402-1-11 Freskó Alapítvány (Esztergomi Gimnázium)
19115944-1-08 Acsay Ferenc Alapítvány (Győri szervezet)
18955242-1-20 Bencés Szellemiségért Alapítvány (Keszthelyi területi szervezet)
19111902-1-08 Soproni Bencés Ház Alapítvány (Sopron)
18535442-2-08 „Szent Benedek" Idősek Háza Alapítvány (Sopron)
19248099-1-18 Bencés Közösség és Diákárvák Alapítvány (Szombathelyi területi szervezet)
18917884-1-19 Keresztény Szülők Alapítványa a Veszprém Megyei Diákokért (Veszprémi szervezet)
18790342-1-15 A keresztény Ifjúságért, a Jövőért Alapítvány (Nyíregyháza)
18792038-1-15 Szent Imre Katolikus Alapítvány (Nyíregyháza)
19636027-2-13 Katolikus Egyetemi Alapítvány (PPKE)
19666275-1-43 Magyar Karitász Alapítvány
18064632-1-41 Katolikus Központi Alapítvány
18041411-1-43 Szellemi Sérült Testvéreinkért Alapítvány

A **második 1%** felajánlásához a **Magyar Katolikus Egyház** technikai száma: **0011**.

Reflexiók

Még egy hozzászólás a szeptemberi hírlevélben megjelent *Memento – Nagy Julián* című cikkünkhöz. Utalunk e tárgyban *Placid atya* előző, decemberi számunkbeli levelére is.

Nagy Julián tanár urat, egyéniségét, életpályáját így jellemezhetem: „Egy ember, aki több életet is élt." *Paulovits Imre* írásából képet kaptunk róla, az egyetemi adjunktusról, aki nemcsak tanította a **matematikát,** de e tudományának kutatója, új dimenziókat kereső és megtaláló tudósa volt. Megismerhettük Nagy Juliánt az anyagi, megélhetési gondokkal küzdők segítőjét, részükre munkalehetőség megteremtőjét.

Nagy Julián személyének, tevékenységének ismerete szerény személyem részéről a gimnáziumi éveimre korlátozódik. Nekünk **fizikát** tanított. Pontosabban: stílusával, pedagógiai módszerekkel még azoknak is élvezetessé tette a fizika törvényszerűségeinek a megismerését, mint a magamfajta, kémiától, fizikától, matematikától oly távoli érdeklődésű diák.

A gyakorlati dolgok iránti eszmevilágára jellemző, hogy ő tanította a **gyorsírást** is. Szerintem ő „találta ki" ennek a tantárgynak a tantervbe való felvételét, hiszen a gyorsírás eléggé távoli volt a gimnáziumok tantárgyai sorában. Tanított, és milyen szinten! Sok éven keresztül Nagy Julián két volt diákja volt az első – évenként egymást váltogatva – hivatásos gyorsírók bajnokságain. Emlékezetem szerint mindketten parlamenti gyorsírók lettek. Egyikük *Baconyi László* (bocsánat feledékenységemért, de mindketten több osztállyal felettem jártak).

A tanítási idő befejeztével kezdődött meg Nagy Julián nem tudom hányadik élete. Akinek kedve volt, az – külön díjazás nélkül – tanulhatta a **gépírást.** Gyorsírás is, gépírás is, de sokat segített életemben! Mint egyetemi hallgató, évenként egy-egy professzor előadását gyorsírtam, aztán legépeltem, házilag sokszorosítottam. Édesanyámat is segíthettem, de bizony Nagy Juliántól szerzett tudásom kamatozásának köszönhette az a kislány (volt még egy) a cukrászdai uzsonnára való meghívásokat.

Nagy Julián vezette a **modellező szakosztályt** is. *Hajó*-modellek mellett elsősorban a *repülőmodellezést* lehetett elsajátítani.

Még mindig nincs vége Julián tanár úr életei felsorolásának. Vasárnap vitte diákjait a Hármashatár-hegyre, **vitorlázó repülésre.** Nekem is voltak osztálytársaim, akik Nagy Julián tanár úrnak köszönhették, hogy viselhették – és milyen büszkén – a kék alapú „vitorlázástudományi", pontosaban az eredményes repülésszámot bizonyító jelvényt.

Még mindig lehet sorolni Julián úr életeit. Ha jól emlékszem – márpedig pszichológusok szerint, mennél jobban öregszik az ember, annál régebbi dolgokra emlékszik –, szóval ha jól emlékszem, abban a korban, amikor még egy kerékpár birtoklása is nagy dolog volt a diák számára, nos ő a **gépkocsik működését** is tanította arra jelentkezőknek. Elméletben, de – emlékezetem ne hagyj cserben – emlékezetem szerint egy rendőrtiszt diák-apuka segítségével két leselejtezett gépkocsit is szerzett erre a célra – persze a gyakorlóterület korlátozott volt – a DOHI (a mi Pál-utcai grundunk) Rigó utcai udvarára.

Mélységesen megdöbbent, hogy a Rend kizárta* őt tagjai sorából. Az indok a cikkből kitűnően az olvasó számára csak feltételezhető: mert több élete volt, mint rendtársainak, konkrétabban a rend vezető szerveinek. Felrémlik emlékeimben, de lehet, csak privát „legendárium", hogy mindennap önmagában, önmagának misézett, s hogy szerzetesi ruhájában temették el. – Kell ide még egy befejező mondat? Szükségtelen.

Dr. Károly István (Bp 40)

* *Megjegyzés* – Akkoriban (az 1950-es évek elején) egyrészt a politika által életben hagyott három rendre „numerus clausus" volt előírva, másrészt *Julián atya* olyan (pedagógusi) állást szeretett volna vállalni (és vállalt is), amelyet *Mindszenty hercegprímás* elutasított. Ezért kérte *ő saját maga* a laicizáltatását. *Dr. Könyves Tóth Kálmán* (Ph 47)

„Könyvesház”

Pax! Kedves Diáktársak!
2004. november 15-én jelent meg új magyar nyelvű könyvem, amelynek bibliogràfiai adatai az alàbbiak:

Ankerl Géza: Anyanyelv, írás és civilizációk (Vendégségben a Földön) – Mundus Magyar Egyetemi Kiadó, [Budapest, 2004]. ISBN 963-8033-65-7. – 382 lap, 2900 Ft. – Megrendelhető a www.konyvkereso.hu honlapon, valamint a Teleki Téka üzletben (1088 Budapest, VIII. Baross u. 1.) és màs minőségi könyvesboltokban.

Rövid ismertetés: «A „Nyugat van, Kelet nincs" (Osiris, 2000) szerzője e tanulmànykötetében az angol-amerikai transznacionàlis globalizációs nyomàssal szemben a màs íràsmódú – arab-muzulmàn, hindu és kínai – civilizàciós szféràknak, valamint a sajàt anyanyelvvel rendelkező nemzeteknek, mint a magyar, önfenntartó működésterét vizsgàlja.»

Köszönve figyelmeteket köszönt békességgel

Dr. Ankerl Géza (So 51)
(Sopron, *ga1@inuge.ch*)

Szalai Béla (Ph 58): Tokaj vár metszetes könyve. Árvay és Társa Pincészet kiadása, 2004. 88+66 lap (a + lapokon 62 táblán 70+16 metszet)

Nem is tudom már, ez *Béla* barátunk negyedik vagy ötödik metszetes könyve-e, amióta „nyugalomba” vonult. Hallatlan alapossággal gyűjti, megfejti, elemzi, „hitelesíti” (talán ez nem teljesen hiteles kifejezése annak, amit művel velük, azért az idézőjel) csodásnál csodásabb metszeteit. Az olvasási és a nyelvi teljesítménye sem megvetendő: élő és holt nyelvek tucatjainak valahai betűit (vagy inkább ákom-bákomjait) kell kibetűznie, megfejtenie, értelmeznie, az ismert történelemben azt elhelyeznie, néha éppen a történelmet a megfejtéssel kiegészítenie. De hadd idézzek inkább *Árvay János*nak a könyvhöz írt előszavából: „Szerencsém van, tokaji borászként hivatásos Időutazó lehetek múlt és jövendő határmezsgyéjén: ingatag, kapkodó jelenünkben egyensúlyozva, régvolt évszázadok tudásába kapaszkodva a holnapnak és a holnaputánnak készítek borokat. Munka közben, az aggasztóan bizonytalan, derűsen bizakodó, vagy éppen bénítóan fáradt pillanatokban – s ki ne ért volna meg ilyeneket! – sosem vagyok egyedül, állandó társaságom a Természet és a Történelem. (…) A tokaji vár, melynek *hiánya* részévé vált a tájnak, kisgyerek korom óta bennem él. Nagy öröm számomra, hogy e könyv lapjain most érinthetően-érezhetően formát ölt, benépesül élettel, és mesélni kezd. Hogy a torkolatot fürkészve a holnap és a holnapután szemlélődőinek tekintete is megpihenjen egy pillanatra „*ott* – ahol már régóta semmi sincs…” *(KTK)*

Szentjánosbogár – „Szemelvények” *Lovassy Andor* életéből. *Lovassy Zsuzsanna* és *Gy. Lovassy Klára* (Ptl, Kg 68) magánkiadása, Kőszeg, 2004. 72 lap. Kapható a kőszegi könyvesboltokban.

Lovassy Andor 1945-től volt **a kőszegi bencés gimnázium tanára** (franciát tanított; kőszegi diáktársaink többet is tudhatnak róla). Később az államosított *Jurisich Gimnázium* első igazgatója (hamar leváltották, túl rendes ember volt akkoriban; saját szavai szerint katolikusként még református hittant is tanított) és sok éven át tanára, 1954-től korai haláláig kedves kollégám és atyai jó barátom. Leányai gyűjtötték össze az eredetileg sok helyütt (önálló kötetekben is) megjelent és kéziratban megmaradt írásait, ezekből tartalmaz szemelvényeket az ízléses kis kötet. A *Szentjánosbogár* cím arra utal, hogy Bandi bácsi ezt használta korábban írói álnévként. A továbbiakban egy versét és egy kis prózáját idézzük, hátha elgondolkodásra és derűre késztet bennünket is. Bizony, súlyos a szava annak, aki ezt írta Klárika lánya emlékkönyvébe (62.03.01.): „Szeresd az embereket, akiknek a munkája téged éltet, s akiknek életét te is szebbé és jobbá teheted!”

Dr. Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)

Bencés Diákok Pécsi Egyesülete

Találkozóink helyszíne a **Zárdatemplom hittanterme, minden hónap első szerdáján 19 órakor**. Mint eddig, továbbra is szívesen látunk rendezvényeinken családtagokat, barátokat, más egyházi iskola öregdiákjait.

2005. első fél évi programunk:
02.02. – *Meszéna Ágnes* gyógypedagógus: A Szentföld magyar szemmel. Vetítettképes előadás.
03.02. – *Borsos József* pálos házfőnök: Nagyböjti elmélkedés.
03.20. szombat 15.00 – Évi rendes közgyűlésünk. A részletes napirendet külön körlevélben küldjük.
04.06. – *Szamosi Szabolcs* (Ph 89), a székesegyház orgonistája: Az orgona, mint az egyházi zene hangszere.
04.16-17. szombat és vasárnap – Lásd a 11. lapon.
05.04. – *Gábor Olivér* régész (Janus Pannonius Múzeum): Sopianae ókeresztény emlékei. Vetítettképes előadás.
05.28. – Országos bencésdiák-találkozó Pannonhalmán.
Június – *Te Deum*. Helyszínét, időpontját később rögzítjük.

A közelmúlt bencés vonatkozású eseménye volt, hogy január 8-án 15 órakor a *Jedlik Ányos Társaság, a Magyar Elektrotechnikai Társaság* és *egyesületünk* képviselői *Jedlik Ányos* születésének 205. évfordulója alkalmából ünnepi megemlékezés keretében koszorút helyeztek el a Cisztercita Gimnázium főkapujában lévő Jedlik Ányos-domborműnél.

Hábel János (Ph 82)
megyei elnök

Lovassy Andor:

Akik csak egy betűt rágnak…

Akik csak egy betűt rágnak,
Testet, lelket megvizsgálnak,
A *Sorbonne*-on görbén ülnek,
Vitatkoznak és… jól élnek,
Nem tudják ők, mi az élet!

Azok sem, kik vígan élnek,
Züllés után hazatérnek,
Üres hassal nem beszélnek,
Éjjel-nappal csak henyélnek…
Hogy tudhatnák, mi az élet?

De akik, ha jő az alkony,
Megbújnak a Szajna-parton,
Fillérekért megszakadnak,
Munkával is éhen halnak,
S a piszokban, a szemétben
Élnek nyáron s hideg télben,
Kik csak érzik, de nem írják,
Kik nem adják, nem is mondják…

Azok tudják, mi az élet…

(Párizs, 1932)

„Te kis csacsi”

Ez volt a legelső magyar szó, amit francia földön hallottam.

A megérkezésemet követő napon első utam a *Sorbonne*-ra vezetett, hogy a beiratkozási feltételekről érdeklődjem. Szüneti nap lévén, az egyetem csendes volt. Nekem azonban mégis szerencsém akadt, mert a hivatalos helyiségek előtt találtam egy francia kislányt, aki hajlandónak mutatkozott arra, hogy kioktasson a beiratkozás rejtelmeire.

Én akkor még – természetesen – nagyon törtem a nyelvet, s így a kolléganő mindjárt tudta, hogy idegen vagyok.

Amikor meghallotta, hogy Magyarországból jöttem, egyszerre barátságosabb lett, és örömtől csillogó szemmel mesélte el, hogy ismert egy nagyon kedves magyar fiút, akit Jóskának hívtak, s aki őt megtanította a legszebb szóra magyarul.

Kíváncsian lestem, hogy mi rejlik e mögött a legszebb szó mögött.

– *Je vous aime!* (szeretem) – mondotta – s ezt úgy mondják magyarul, hogy: *„tékistsatsi!”*

Nem akartam hazugnak, csalónak festeni Jóska emlékét, s a kis csicsergő francia lányt meghagytam a hitben, hogy valóban helyesen és jól tudja magyarul a legszebb szót…

Lovassy Andor

P
GAUDIUM
X

A BENCÉS DIÁKSZÖVETSÉG HÍRLEVELE

2005. március 1. 9.
XVI. évfolyam 1. szám

Zarándoklat Szent Benedek tiszteletére*

Pannonhalma – Bakonybél – Tihany

2004. július második hetében a Tihanyi Apátság és egyházközség zarándoknépe szállt meg vendégházunkban. A fiatalok a 950 éves alapítási évfordulóra készülve Pannonhalmáról Tihanyba zarándokoltak.

A Tihanyi Bencés Apátság 2005-ben ünnepli alapításának 950. évfordulóját. Az ünnepre sok mindennel készülünk, az apátság küldetéseinek megfelelően több módon is ünnepeljük az évfordulót.

Sok idő telt el 1055 óta, amikor I. András király bencés monostort alapított Tihanyban. Az elmúlt 950 év alatt az apátság egy helyben hosszú és küzdelmes utat tett meg. Az alapításkor ortodox rítusú szerzetesek és bencések éltek együtt a félszigeten. Különböző utakon közösen Istent keresni ma is feladatunk, ezért indult el maroknyi csapatunk a régi barátok útján Szent Benedek tiszteletére. Arnold és Hubert testvérek, de még inkább Isten vezetésével, laudessel indultunk reggelente, napközi imaórát imádkoztunk délben, és vesperás zárta napjainkat. Minden keresztnél és templomnál elimádkoztuk választott zarándok-imánkat a 108. zsoltárból:

Boldog az az ember, aki Benned találja erejét,
aki szívében zarándokútra indul.
Ha kiszáradt völgyben jár is, ott források fakadnak,
a hajnali eső elárasztja áldásával.
Ahogy halad, egyre növekszik ereje,
s a Sionon meglátja Istent.

Jó volt ezt az imádságot 15 és 30 kilométer után elimádkozni és rádöbbenni, hogy a lábainkban érzett fáradság ellenére sokat nőtt az erőnk. Az útvonalat úgy alakítottuk ki, hogy minél több közösséggel, Istent kereső személlyel találkozzunk. Igyekeztünk a meglátogatott közösségek életében és imáiban részt venni. Célunk az volt, hogy az egy Isten felé vezető különböző utakba bepillanthassunk. Bepillantani autóval is lehet, de a közös, imádságos gyalogos zarándoklat fogékonyabbá tett bennünket. Pannonhalmán vigíliával és laudessal indultunk, Bakonyszentlászlón Horváth István atyával vacsoráztunk, beszélgettünk. Zircen elmondtuk a napközi imaórát. Bakonybélben este vigíliát mondtunk és áldást kaptunk Domonkos atyától. Reggel Anzelm testvér bocsátott útra bennünket szavaival. Veszprémben este szentmisén vettünk részt. Veszprémfajszon kálváriát jártunk, Tótvázsonyban Szilágyi Pál nagytiszteletű urat hallgattuk meg az Isten kereséséről. Tihanyban Szent Benedek ünnepi vesperását imádkoztuk a tihanyi közösséggel.

Természetesen öt nap alatt volt alkalmunk a beszélgetésre, egymás megismerésére, a sörözésre és a mókára is. Nagy előnyt jelentett a zarándoklaton, hogy bár a fiatalok voltak többségben, minden korosztály képviseltetve volt. A csapat a végére remek közösséggé kovácsolódott, és már a jövő évi zarándoklatot is tervezgettük.

Csizmazia Bulcsú (Tihany)

* Utánközlés a *Borostyán – Kút* (a bakonybéli Szent Móric és vértanútársai egyházközség időszaki lapja) 2004/2-3. számából

Rendszeres baráti összejöveteleink

Az összejöveteleknek alkalmanként más-más a programja. A részletekről a rendező szervezet saját tagjainak pontos értesítést küld. De a konkrét meghívótól függetlenül:

Minden programunkra **minden** bencés diákot és **minden ismerőst** szeretettel várunk, **függetlenül attól,** hol lakol, vagy hogy egyáltalán BDSZ-tag vagy-e.

Keszthelyi szervezet: havonta az **1. hétfőn Keszthely**en a Margaréta vendéglőben (Bercsényi Miklós u. 60.) 18 órakor; az **utolsó vasárnapon** pedig **Zalaegerszeg**en

Somogy megyei szervezet: minden hónap **2. péntekén** este **Kaposvár**on a **Borostyán étterem**ben

Veszprémi szervezet: havonta a **2. csütörtök Veszprém**ben

Budapesti szervezet: havonta a **2. hétfőn** 17.00 órakor a Szt. Benedek Iskola dísztermében, **Budapest,** I. ker. Fő u. 30.

Budapesten havonta (általában) a **3. hétfőn** 19 órától „Bencés sörözés" a Kisvigadó étteremben (Villányi út 34.)

Budapesti szervezet

Általában **a hónapok második hétfőjén 17 órakor** várjuk szeretettel a volt bencés diákokat és érdeklődő vendégeket a Szent Benedek Iskola dísztermében **(Bp. I. ker. Fő utca 30.).**

03.07.(!) – *Szalay Károly:* Nemzeti létkérdések

04.05. kedd 18.00 – Szent Benedek-ünnepi mise a Fő utca 32-beli Kapucinus templomban (2005-ben Szent Benedek atyánk áthelyezett ünnepén)

04.11. – *Dr. Kerekes Károly* ny. zirci apát: A ciszterciek Magyarországon

04.16-17. szombat és vasárnap – A BDSZ Mária-kongregációjának VIII. zarándoklata Andocsra. A vasárnapi ünnepi szentmise főcelebránsi tisztét *dr. Várszegi Asztrik* főapát-püspök úr vállalta. – (A program a 11. lapon)

05.09. – *Vágvölgyi Szilárd* (Ptl): Czuczor Gergely kultusza szülőföldjén

05.28. – Országos bencésdiák-találkozó Pannonhalmán

06.13. – *Gyurkovics Tibor:* Írónak lenni Magyarországon

09.12. – *Hankó Ildikó:* A magyar királysírok sorsa

Ember Károly (Bp 51)
1085 Budapest, VIII. József krt. 43. tel.: 266-6750

„Bencés sörözés" Budapesten: általában *a hónap 3. hétfőjén – március 21., április 18 ., május 9 (!), június 20., szeptember 19. – 19 órától kb. 23 óráig,* a **Kisvigadó étteremben (Budapest, XI. Villányi út 34.)**. Akár fél órára is gyere el! A jobb oldali összetolt asztalokhoz üljetek le a magatokkal hozott diáktársszal együtt! *Németh Szilárd* (Ph 81)

Sziasztok!
BDSZ hímzett címerrel és felirattal, kedvező áron tudunk pólókat szállítani. (Minden méretben S-től XXXL-ig.)
Várjuk megrendeléseiteket. Ár: 2.500 Ft/db.
Tel: 06//30/964-6632; 06//1/356-1972 (délelőtt)
Üdv! *Horányi Marci* (Ph 83)

Keszthely – zalai szervezet

2005. évi programunk

02.05. szombat 19.00 – Bencés farsang **Keszthelyen** a Hotel Abbazia étteremben

04.10. vasárnap 10.30 – Bencés szentmise **Hévízen** az új Szentlélek templomban

04.16-17. szombat és vasárnap – Lásd a 11. lapon.

05.14. pünkösd szombatja (?) – Autóbuszos kirándulás Horvátországba, Zagorjéba

05.28. – Országos bencésdiák-találkozó Pannonhalmán

07.17. vasárnap 10.00 – **Zalaegerszegen,** a Mária Magdolna plébániatemplomban (Széchenyi tér 2.) nyári Szent Benedek-napi szentmise

09.24. szombat – Autóbuszos kirándulás Gemencre

10.22. szombat 11.00 – **Keszthelyen** a főtéri plébánia hittantermében *Szalai Béla* (Ph 58) BDSZ főtitkárunk előadása. Előtte **10.00 órakor** a Magyarok Nagyasszonya templomban szentmise

11.13. vasárnap 10.30 – **Nagykanizsán** a Deák téri Jézus Szíve (felső) templomban bencés szentmise

Ezeken kívül **minden hónap 1. hétfőjén 18.00**-tól sörözés **Keszthelyen** a Margaréta étteremben (Bercsényi u. 60.), **a hónapok utolsó vasárnapján** pedig **Zalaegerszegen**

Benkő Zoltán (Gy 85) elnök

Bencés Diákok Győri Egyesülete

A BDGYE 2004. II. fél évében is kiváló előadókkal és előadásokkal örvendeztette tagságát és a gimnázium tanulóit.

A rendezvényeken *prof. dr. Gulyás Balázs* (Ph 74) agykutató, a Karolinszka Egyetem professzora „Agy-térképészet a XXI. században"; *dr. Tomka Miklós* (Ph 59) szociológus, a PPKE tanszékvezetője „A kereszténység nem magánügy"; *Csóka Gáspár OSB* (Ph 56), a gimnázium igazgatója „A tihanyi alapítólevél" címen osztotta meg ismereteit a hallgatósággal. Mindhárom alkalommal „telt ház" volt a díszteremben.

Az öregdiákok Pozsony-Dévény megtekintésére zarándokutat szerveztek. Pozsonyban a Szent Márton székesegyházban buzgón imádkoztak, jártukban-keltükben fölidézték múltunk szép és fájó emlékeit, de örvendeztek az együttlétben.

Dr. Magassy Dániel (Gy 57)

Igen tisztelt Ede Atya! Kedves Barátaim! ù
Köszönöm a meghivást, és szeretettel jövök Közétek! ÷
Büszke vagyok arra, hogy 1970-ben *Ladocsi Gáspár*ral együtt érettségizhettem a győri bencéseknél, és hogy padtársa lehettem több éven át, továbbá hogy *P.Kühár Ede* atya kiváló módon tanitotta nekünk a kémiát!

Tisztelettel, barátsággal és szeretettel:
Győr, 2005. február 17.

Prof.dr.habil Schmidt Péter (Gy 70)
Győr város alpolgármestere, c.egyetemi tanár

2005. első fél évi munkaterv

01.27. 15.00 – Elnökségi ülés a Jedlik Ányos teremben. Napirenden az I. fél évi feladatterv pontosítása, a februári közgyűlés előkészítése.

02.27. vasárnap 10.30 – Beszámoló közgyűlés a Rómer Flóris teremben.

03.18. péntek 18.30 – *Czigány Tamás* Ybl-díjas építész Szakrális építészet c. előadása a gimnázium dísztermében.

04.16. szombat 12.00 – A Liszt Ferenc Zeneiskolával közös rendezésben a zeneiskola növendékeinek hangversenye a gimnázium dísztermében, vezényel *Rőth József*.

04.16-17. szombat és vasárnap – Lásd a 11. lapon.

04.22. péntek 18.30 – *Oloffson Placid OSB* (Bp 33) tart előadást a gimnázium dísztermében.

05.21. szombat – A gimnázium igazgatóságával közös rendezésben az immár hagyományos összevont érettségi találkozó, külön közreadott rendezési terv szerint.

05.28. – Országos bencésdiák-találkozó Pannonhalmán

Minden rendezvényünkre sok szeretettel várunk Mindnyájatokat!

Győr, 2005. január 28.

Péter Tamás (Gy 2000) titkár

Tihanyi eseménynaptár – 2005

Amire *külön szeretném hívni* a bencés öregdiákokat, az elsősorban a május 21-i ünnepség, a „Könyörgés a magyarságért" szeptember 10-én és Szent Benedek ünnepe július 11-én.

Szeretettel *Richárd*

03.19. szombat 10.30 – *Az apátság és népei* c. kiállítás megnyitója

05.20. péntek – A jubileumi bélyeg bemutatója

05.21. szombat 10.30 – JUBILEUMI ÜNNEPSÉG – Ünnepi beszédet mond *dr. Mádl Ferenc* köztársasági elnök úr.

07.11. hétfő 18.00 – Szent Benedek Atyánk nyári ünnepe, *dr. Várszegi Asztrik* főapát úr részvételével

08.15. hétfő 18.00 – Nagyboldogasszony ünnepe, *dr. Márfi Gyula* érsek úr részvételével

09.10. szombat 15.00 – Könyörgés a magyarságért, *dr. Erdő Péter* bíboros prímás, érsek úr részvételével

09.18. vasárnap 17.00 – Az ELTE kórusának/zenekarának jubileumi műsora

10.23. vasárnap 11.00 – A szentmise televíziós közvetítése tamplomunkból

11.12. szombat – „Kézfogás" – Egyházi iskolás öregdiákok regionális találkozója

11.17. csütörtök 17.00 – Szent Ányos-ünnepi: vesperás és szentmise

Szeretett Zarándok Testvéreim!

„ ... Volt olyan idő, amikor sokan voltak képesek kockázatot és áldozatot vállalni valami igaznak érzett ügyért." (Kipke Tamás)

„ ... Már régen éjfél van a Duna-tájon és nincs ki virrasszon felettünk, hiszen baráttalanok, testvértelenek vagyunk a környező népek között." (Sík Sándor)

30 éve temették el *Mindszenty József* bíboros urunkat Mariazell-ben, őt, aki értünk élt, aki értünk imádkozott és értünk halt meg. Szíve vágya volt: „Legyen egymillió imádkozó magyar!" Az imádság, az áldozat és a bűnbánat – a bíboros urunk szerinti élet – változtathatja meg a világ arculatát körülöttünk, hogy Istennek tetszőbbek, boldogabbak lehessünk. Zarándoklatainkon ehhez kérjük Boldogasszony Anyánk közbenjárását.

MINDSZENTY EMLÉKNAP MÁRIACELLBEN

Bíboros urunk máriacelli temetése 30. évfordulóján
2005. május 14-én, szombaton (pünkösd vigiliáján)
13.00-kor ünnepi szentmise.

Főpap: *Dr. Ladocsi Gáspár* (Gy 70)
Utána rózsafüzért imádkozunk a rózsafüzér úton
a X., a Mindszenty állomásig.

Tisztelettel és szeretettel
Mariazell, 2005. febr. 16.

Kühár Ede OSB (Ph 47)
máricelli magyar gyóntató

Soproni szervezet

Kedves Diáktársak!

Mindenekelőtt áldott, boldog, eredményes új évet kívánok Mindnyájatoknak!

Sajnos, az elmúlt évben is el kellett búcsúznunk egy-két diáktársunktól: *Dorosmai Imre* (So 38), *Kövesdy László* (So 50), *dr. Zakariás Zoltán* (So 28).

Nagy örömünkre szolgált viszont, hogy több diáktársunk magas városi elismerésben részesült: *dr. Verő József* (So 51), *dr. Pálfy Aladár* (So 47), *Horváth Endre* (Ptl). Ezúton is szeretettel gratulálunk nekik.

A közelmúltban történt súlyos természeti katasztrófa áldozatainak támogatására, a Bencés Ház Alapítvány számláján lévő – a diáktársak adója 1 %-ából befolyt – összegből, a Kuratórium döntése alapján, 100 000 Ft-ot adományoztunk.

Az elmúlt fél évre tervezett programjainkat teljesítettük, kisebb-nagyobb érdeklődéstől kísérve.

A következő időszak központi programjairól a BDSZ Hírlevélből értesülhettetek, de azért megemlítem emlékeztetőül: *Mária-zarándoklat* Andocsra ápr. 16-17., *pannonhalmi találkozó* május 28., *tisztújító közgyűlés* nov. 26. (előtte helyben is!).

Az andocsi Mária-zarándoklat **helyi szervezője** *Smuk János* (Gy 54) diáktársunk (tel.: 99/321-448). A pannonhalmi találkozóra autóbuszt szervezünk, jelentkezés május 1-ig.

2005. első fél évi *tervezett **helyi** programjaink:*

02.03. csütörtök 17.30 – „Fehér-asztalos" találkozó az Idősek Házában. Feltétlenül kérünk *visszajelzést a részvételre* **január 31-ig** (Tel.: 99/523-768/155 mellék).

01.22. szombat 18.00 – A Liszt F. Kulturális Központban a Magyar Kultúra Napja. Előadók *Jáki Teodóz OSB* (Ph 47) és *Cs. Varga István* (Gy 64).

04.04. hétfő 18.00 – Szentmise a bencés templomban, celebrálja és a ferences elődökről igét hirdet *Tömördi Viktor OFM* (Gy 75) diáktársunk. (Ez évben a nagyhétre eső márc. 21-i Szent Benedek-napot ekkor ünnepli Rendünk.)

04.16-17. szombat és vasárnap – Lásd a 11. lapon.

Május első felében *kirándulást tervezünk két alternatívában:* Róma-Subiaco *vagy* Szatmár-Bereg, Munkács. Nyers kalkuláció szerint 95 ezer, illetve 40 ezer Ft költségre lehet számítani. *Ezekre reagálástokat kérjük még februárban.*

05.28. – Országos bencésdiák-találkozó Pannonhalmán

Ne feledkezzünk meg a tagdíjaink befizetéséről a központi csekken! További aktív részvételetekre számítva, az elnökség nevében is szeretettel köszöntlek:

Sopron, 2005. január 17.

Venesz Ernő (Gy–Ph 49) elnök.

P
GAUDIUM
X

A BENCÉS DIÁKSZÖVETSÉG HÍRLEVELE

2005. március 1. *11.*
XVI. évfolyam 1. szám

Hozzád menekszünk, ó édes jó Anyánk, Andocsi Szűz Mária.
Úgy fáj a lelkünk, zokog bús imánk: nehéz békét várnia.
Fáj a szívünk, könnyes a szemünk, bánatos kedvvel itt vezekelünk.
Ó, kérjed értünk, tán lenéz reánk az Istennek Szent Fia.

A BDSZ Mária Kongregációjának VIII. zarándoklata Andocs Mária-kegyhelyen 2005. 04. 16-17-én (szombat- vasárnap)

Kedves Bencés Diákok, s mindazok, Akik családodhoz tartoznak!

Talán vannak még olyanok, akik előtt nem ismeretes, hogy a BDSZ Mária-kongregációját *Asztrik* főapát-püspök úr nyolc évvel ezelőtt Csobánkán indította útjára. Azóta minden esztendőben találkoznak a BDSZ-tagok és családtagjaik Hazánk valamelyik Mária-kegyhelyén. Így köszöntöttük a Szűzanyát és kértük segítségét második alkalommal Máriapócson, majd Celldömölkön, Sopronban és Petőfiszállás-Szentkúton, Mátraverebély-Szentkúton, Bodajkon. Ez évben Andocson köszöntjük Magyarország Nagyasszonyát.

A zarándoklatok előkészítésében – minden esetben – az adott térség területi szervezeteinek vezetői, tagjai segítenek. Az ez évi **VIII. Szüz Mária-zarándoklatunkat** a szentendrei és a somogyi szervezetek szervezik és patronálják.

Andocs Balaton-Szántód és Kaposvár között fekszik. 1665-től Mária-kegyhely. 1948-ig a ferences atyák gondozták, napjainkban a Veszprémi Érsekséghez tartozik *Szabó Imre* esperes-plébános úr gondozásában. A zarándokok a mottóban leírt Mária-énekkel érkeznek. Csodálatos kegyhely, ahol lélekben feltöltődhetünk, majd megcsodálhatjuk a hívek adományaiként kialakult, a Szűzanya tiszteletére elkészült több mint 250 db-ból álló „Szűz Mária ruhái”-múzeumot. A ruhák nemcsak hazánkban készültek, hanem a világ szinte minden országából érkeztek (Japán, Kína, Ausztrália, Argentína stb.).

Várunk a zarándoklatra, amely most kétnapos lesz, de az ünnepi szentmise, vagyis a tényleges zarándoklat napja a **vasárnap.** Szeretnénk, ha a Szűz Anya közbenjárásáért sokan imádkoznánk ott, együtt, hogy segítse meg *Hazánkat, Családunkat és Mindannyiunkat.*

Tisztelettel és szeretettel:
Szentendre, 2005. Gyertyaszentelő Boldogasszony havának 13. napján

Dr. Kovács Attila (Ph 55) *Dr. Antal László* (Ph 73)
Meggyes Gábor (Ph 60) *Dr. Ruff Flórián* (Ph 81) *Tóth Ambrus* (Ph 88)

Tervezett program:

04.16. szombat

9.00–12.30 Érkezés.
11.30–12.00 Szobafoglalás (1000 Ft./fő).
12.00–13.00 Ebéd (zöldborsó-leves, s.pörkölt galuskával, uborkával, 500 Ft/adag).
13.10–17.30 Látogatás Igalba, itt a plébániával ismerkedünk *Süle Lajos* (Gy 71) plébános atya vezetésével, és a termálfürdőben felüdülünk kedvezményes belépővel.
18.00– A búcsúsok köszöntése Andocson és *Loreto-tói litánia* a kegytemplomban *Szabó Imre* esperes-plébános atya vezetésével.
Utána: Vacsora (s.töltött dagadó, petrezselymes burgonya, savanyúság, 400 Ft/adag), majd beszélgetés, várhatóan Asztrik főapát úr jelenlétében.

04.17. vasárnap

7.45– 8.15 Reggeli (hidegtál, tea, 250 Ft/adag).
8.30– 9.15 A „Mária ruhái”-múzeum megtekintése *Szabó Imre* esperes-plébános atya vezetésével.
9.30–10.15 Szentmise. Celebrálja és homíliát mond *dr. Várszegi Asztrik* főapát-püspök atya.
10.30– *Dr. Molnár Antal* (Ph 88) egyháztörténész előadása: Jezsuiták Andocson és a Dunántúlon.
12.30– Ebéd (csontleves, rántotthús vegyes körettel, uborka, édesség, 600 Ft/adag).
13.30– Elbocsátó litánia. Távozás.

Technikai tudnivalók:

1) Ha a szállást és az étkezéseket igénybe kívánjátok venni, akkor **2005. 04. 01-ig írásban jelezzétek tételesen**:
*dr. Kovács Attilá*nak,
2000. Szentendre, Rozmaring u. 5 sz.

2) A szállás a volt ferences rendház szobáiban lesz, 2, 4, 6 ágyas szobákban.

3) A szállás és az étkezés költségeit a helyszínen kell fizetni az előzetes jelentkezés, ill. a tényleges fogyasztás szerint.

4) Ha gépkocsival jöttök Budapest felől, akkor Balaton-Szántódnál a Kaposvár felé menő útra kell lekanyarodni balra.

5) Tömegközlekedéssel is könnyen eljuthattok a Kegyhelyre:
Közvetlen autóbusz indul
– Budapest Népliget állomásról 6.40-kor, – Andocs: 9.51
– Kaposvárról 11.10-kor, – Andocs:12.09
– Siófokról 9.00-kor, – Andocs: 10.09, vagy
– Siófokról 9.05-kor, – Andocs: 9.51
*Ha Kaposvár*ról, *ill. Siófok felől jöttök, akkor a MÁV járatait is igénybe kell vennetek.* A csatlakozások kiválóak.

6) A visszautazás lehetőségeit a helyszínen beszéljük meg.

Tolna megyei szervezet

A BDSZ Tolna megyei szervezetének már ötödik ezévi összejövetelére került sor 2004. december 14-én Szekszárdon. A találkozó központi eseménye diáktársunknak, *dr. Korzenszky Richárd* atyának (Ph 59) az előadása volt. Utána megyei szervezetünk elnöke, *Antal Géza* (Ph 66) az adventi felkészülés jegyében szólt a megjelent egykori bencés diákokhoz. Összejövetelünk az immár szokásos évzáró közös vacsorával zárult.

Endrődi István (Ph 63)
ügyvezető elnök

Autóbusz Győrből május 28-án a pannonhalmi találkozóra

Ahogyan azt már évek óta megszokhattuk, idén is külön autóbusz indul **május 28-án szombaton Győrből Pannonhalmára és vissza,** csatlakozva a budapesti Keleti pályaudvarról reggel **8.05-kor** induló soproni–szombathelyi helyjegymentes gyorsvonathoz. Az autóbusz költsége: **750 Ft/fő.**

Előre jelentkezni kell *Kiss Elemér Vilmos* (Bp 39) barátunknál; üzenetrögzítős telefonja: **06/1/316-0180.**

„Vajh hol van lakásuk?”

Kérem, címváltozásotokat azonnal jelentsétek. **Jelenleg 83 cím hibás.** A listát folyamatosan helyesbítem, mégis minden alkalommal sokat – legutóbb vagy 25-öt – *elköltözés stb.* miatt visszahoz a posta, így a hiba mindig „újratermelődik”.

Dr. Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)
H–1103 Budapest, Salamon u. 11/b
Tel.: 00/36/1/262-5071
E-mail: drktk@freemail.hu

Név, *vélt* gimn., év és szervezet				Név, *vélt* gimn., év és szervezet			
Andor Ferenc dr.	Gy	62	Sz	Melegh Attila László	Pp	46	Vp
Bandinter Tamás				Mészáros József	Ph	66	Vp
Bánsági Béla			Zc	Mészáros Zsolt	Ph	82	Vp
Bata Nándor	Ph	90	Sm	Mihályfi Miklós	Pp	42	Bp
Bitskey Gábor	Ph	80	Bp	Miskolczi László	Ptl		Km
Bonta Kálmán				Nagy Zoltán	Gy	65	Gy
Borsa József	Ph	71	Sm	Németh András			Pe
Borsos László	Ptl		Kh	Németh Barnabás			Pe
Böröcz László	Ph	98	Pe	Németh Ernő	Gy	82	Gy
Breglovics Tamás	Gy	67	Sz	Ohetring Pál	Ptl		Gy
Czömpöly Tamás	Ph	94	Se	Oláh György	Ph	61	Fk
Császár Zsolt	Gy	83	Fe	Padeczky Józsefné			Bp
Cseh Gellért György dr.	Gy	92	Pe	Pálhegyi Sándor	Gy	87	Sz
Csermely Szabolcs	Ph	74	Vác	Palócz András			Gy
Csíky László dr.	Pp	34	Bp	Papp András gk. pap	Ph	82	Ny
Csizmazia Antal	Gy	35	Gy	Pataky László	Ph	89	Bp
Csordás György	Gy	73	Km	Pék Győző	Ph	73	Ny
Decze Tibor Csongor	Ph	89	Bp	Rácz Miklós	Gy	93	Gy
Dovicsák Tamás	Ph	82	Vp	Radziwon András	Gy	88	Tb
Fábián József dr.	Ph	78	Bp	Rentenher I. dr.			Zc
Farkas Iván dr.	Gy	40	Gy	Ruzsics Balázs dr.			Pe
Filiczky István dr.	Gy	83	Bp	Sági Péter dr.	Ph	87	So
Galba Béla	Gy	60	Gy	Sallai Géza	Gy	85	Bp
Goller Attila	Ph	89	Ny	Soltész László	Ptl		Ny
György László	Ph	60	Fe	Steiner Mátyás	Ph	80	Bp
Györgyi János	Ph	75	Db	Sugár Miklósné	Ptl		Kg
Hertelendy László	Ph	78	Sz	Szalay Béla dr.	Ph	64	Gy
Horváth József dr.	Gy	76	Gy	Szépe László dr.	Eg	30	Fk
Horváth Sándor	Gy	94	Sz	Sztankay Árpád dr.	Ph	74	Db
Hutton-Mills, René	Ph	85	Bp	Tihanyi Sándor	Gy	79	Bp
Jakab László	Gy	68	Sz	Tóth Bálint	Ph	48	Bp
Kalácska József dr.			Vác	Tóth Béla	Gy	90	Sz
Kelemen Attila	Gy	90	Gy	Tóth János			Vp
Kemény András	Ph	80	Bp	Török Lajos Sándor	Ph	57	Gy
Kemény Gyula dr.	Ph	54	Km	Unger Ilona	Ptl		Kg
Keszthelyi Gyula	Gy	64	Gy	Vámossy Béla	Gy	82	Bp
Kisida István	Gy	68	Pe	Varga Miklós dr.	Gy	85	Sz
Kiss Zsolt gk. pap	Ph	87	Ny	Volf Kálmán	Gy	69	Vp
Kocsis András	Ph	76	Bp	Wessely Antal ifj.			Fk
Kováts Sebestyénné	Ph	66	Vp	Zelecsényi Béla			
László G. Farkas dr.	Ko	34	Fk	Zsigmond Balassa	Gy	60	Bp
Lelkes Péter	Ph	63	Zc				

Hivatalos címünk

1. A **BDSZ**-nek, **elnökségének, adminisztrációjának** szánt küldeményeiteket a **BDSZ Hűvösvölgyi Dokumentációs Helyi Szervezete** címére küldjétek:
Horányi Márton (Ph 83)
H-2083 Solymár, Terstyánszky u. 10.
Tel.: 30/964-6632, 26/360-810 este (fax is),
vagy kapcsolattartó: *Mátyásné Vatamány Gabriella*
(A munkavégzése helye: 1026 Budapest Szilágyi E. fasor 65. I/4. Itt személyesen is, postai úton is elérhetitek. Munkarendje szerint munkanapokon általában 9-12 óráig áll rendelkezésetekre.)
Tel.: 1/356-1972 – fax: 1/202-3348
E-mail: marci@auditservice.hu
vagy: matyasne@audituniverzum.hu

2. A **Hírlevél**lel és az **Almanach**hal kapcsolatos küldeményeiteket (címváltozást!), kérem, **közvetlenül** nekem küldjétek:
Dr. Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)
H-1103 Budapest, Salamon u. 11/b
Tel.: 1/262-5071; e-mail: drktk@freemail.hu

Területi szervezeteink

A * - gal jelöltek önálló jogi személyiségű egyesületek. – **[Rövidítés]**

BDSZ **Bácskai** Szervezete **[Bá]**
6500 Baja, Szeremlei u. 20.
79/321-028, 30/488-0470 Vancsura László (Ph 84)

BDSZ **Budapesti** Szervezete **[Bp]**
1085 Budapest, József krt. 43.
1/266-6750 Ember Károly (Bp 51)

BDSZ **Debreceni** Szervezete **[Db]**
4026 Debrecen, Jókai u. 22.
52/446-186 Dr. Surányi Béla (Ph 61)

BDSZ **Délkelet-magyarországi** Szervezete **[Dm]**
6791 Szeged, Barátság u. 2/a
62/460-288 Atlasz Henrik (Ph 52)

BDSZ **Egri (Heves megyei)** Szervezete **[He]**
3300 Eger, Hadnagy u. 11.
36/310-441 Dr. Hanis Béla (Gy 75)

BDSZ **Északkelet-magyarországi** Szervezete **[Km]**
3907 Tállya, Rákóczi u. 37.
47/398-118 Dr. Sója Szabolcs (Ph 58)

BDSZ **Fővároskörnyéki** Szervezete **[Fk]**
1211 Budapest, Kossuth L. u. 24. 8/35.
1/277-2186 Kovács Dezső (Cs 51)

*BENCÉS DIÁKOK **Győri** Egyesülete **[Gy]**
9022 Győr, Széchényi tér 9. (Jedlik terem)
96/315-988, 20/520-5766 Molnár Zsolt (Gy 85)

BDSZ **Keszthelyi** Szervezete **[Kh]**
8360 Keszthely, Schwarz D. u. 84.
83/515-113, 515-110 Benkő Zoltán (Gy 84)

BDSZ **Komárom-Esztergom megyei** Szervezete **[Tb]**
2800 Tatabánya, Béla király krt. 20. I.2.
34/334-973 Domnanovich Tamás (Kg 49)

BDSZ **Kőszegi** Iskolaszervezete **[Kg]**
9730 Kőszeg, Bajcsy-Zs. u. 19.
94/360-223 Dr. Szerdahelyi Endre (Kg 43)

BDSZ **Nyíregyházi** Szervezete **[Ny}**
4400 Nyíregyháza, Tompa M. út 17. fszt. 2.
42/316-812 Gondos Lajos (Ph 57)

*BENCÉS DIÁKOK **Pécsi** Egyesülete **[Pe]**
7621 Pécs, Perczel M. u. 35.
72/233-999 Hábel János (Ph 82)

BDSZ **Piliscsabai** Szervezete **[Pp]**
1125 Budapest, Mátyás király út 47.
1/466-7615 Dr. Maróth Miklós (Ph 61)

BDSZ **Somogyi** Szervezete **[Sm]**
7523 Kaposfő, Kossuth L. u. 163.
82/577-020, 70/332-8577 Dr. Antal László (Ph 73)

BDSZ **Soproni** Szervezete **[So]**
9400 Sopron, Templom u. 1.
99/523-766 Venesz Ernő (Gy–Ph 49)
e-mail: szentbenedek@mail.datanet.hu

BDSZ **Székesfehérvári** Szervezete **[Fe]**
7013 Cece, Deák F. u. 30.
25/235-020 Kovács János (Ph 86)

BDSZ **Szentendrei** Szervezete **[Se]**
2000 Szentendre, Szarvashegy 5.
26/718-138, 70/941-4635 Dr. Kovács Attila (Ph 55)

BDSZ **Szombathelyi** Szervezete **[Sz]**
9700 Szombathely, Deák F. u. 51.
94/317-793, 313-275 fax Harangozó Bertalan (Gy 73)

BDSZ **Tolna megyei** Szervezete **[To]**
7720 Pécsvárad, Plébánia
30/574-836 Antal Géza sac. (Ph 66)
7100 Szekszárd, Kőrösi Csoma Sándor u. 32.
74/314-364, 20/423-517 ügyv. e.: Endrődi István (Ph 63)

BDSZ **Váci** Szervezete **[Vác]**
2600 Vác, Gerle u. 26.
27/313-072 Laczus Géza (Ph 58)

*BENCÉS DIÁKOK **Veszprém Megyei** Egyesülete **[Vp]**
8200 Veszprém, Varga u. 4/c
88/425-933, 401-366 este Bischof Péter (Ph 75)

BDSZ **Hűvösvölgyi Dokumentációs** Helyi Szervezet **[HD]**
2083 Solymár, Terstyánszky u. 10.
30/964-6632, 26/360-810 este (fax is) Horányi Márton (Ph 83)
1/356-1972 – Fax: 1/202-3348 Mátyásné Vatamány Gabriella
e-mail: marci@auditservice.hu, matyasne@audituniversum.hu

Kiadja a Bencés Diákszövetség, felelős *Faber Miklós,* a BDSZ elnöke.
Szerkesztőbizottság:
Deli Gergely, Feiszt György, Krámli Péter, Szikora József,
olvasó- és technikai szerkesztő: *dr. Könyves Tóth Kálmán,*
főszerkesztő: *dr. Scherer Norbert*
Nyomta a Béda Books Nyomda, Budapest, X. tel.: 433-5152